

גניבות מהרכבת אחרי המלחמה היו מעשים שבכל יום, על ידי כל מי שיכול היה לגנוב. החיילים היהודים שליוו לעתים את הרכבות קיבלו הוראה: לא גונבים דבר אלא נשק בלבד. וכך, כשהרכבת עוברת ליד צמח, השליכו מהחלונות רובים וכדורים ואלה אוחסט במחסן בדגניה.

45. כדי להגיע לדגניה היה צריך לעבור את הירדן, וגשר לא היה אז. בדרך כלל המים היו רדודים, חולצים נעליים מפשילים מכנסיים, ועוברים. עם העגלה ניתן היה לעבור כאשר הפרדות במים עד הבטן. שק חיטה אפשר היה להעביר על גב חמור, החמור קשור לסירה של הערבי שהיה מעביר תמורת פרוטות אנשים בסירה שלו.

46. מרדכי יגאל, מראשי "השומר", משה כרמי לימים מורה ומחנך בעין חרוד ואשתו עבריה וילקומיץ.

47. שיבעה - כפר לא קטן, על צלע הר, הוא מתגלה לעין רק כאשר מגיעים ממש קרוב. הייתי שם מיספר פעמים, קנינו שם פירדה. היום, כשאני מטייל בחרמון אני ניגש למקום מסוים, מעין חריץ בין ההרים שממנו ניתן לראות את הכפר. אני תמיד מסתכל דרך החריץ בין שתי הגבעות אל הכפר הזה. אחרים לא יודעים זאת. כפר נוסף, בעל שם דומה, הוא שיבעת אל פוחאר, היום באיזור הבטחון. בשיבעת-אל פוחאר היתה תעשיית כלי חרס, כדים גדולים לאחסנת מים ושמן. היו מביאים אותם למכירה ארוזים על חמורים.

48. קאסר ענתר-ארמון ענתר, גיבור אנדי שעליו סיפורים רבים. המקום הזה הוא רמה שטוחה עם שלוחות במדרונים. בספטמבר הכל היה מושלג.